

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 februarie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2017, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusații Andrei, în cauza penală în privința inculpatului

Zamari Ghenadie XXXXX, născut
la XXXXX, originar din XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 18.11.2016 - 25.05.2017;

2. Instanța de apel: 21.06.2017 - 18.10.2017;

3. Instanța de recurs: 25.01.2018 - 28.02.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 25 mai 2017, Zamari Ghenadie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Zamari Ghenadie, la data de 24 august 2016, ora 11.00, conducând automobilul de model „Opel Vectra”, cu n/î XXXXX și deplasându-se pe partea carosabilă a drumului de ocolire R-14 din direcția străzii Sofiei spre strada Sorocii, din mun.Bălți, încălcând regulile circulației rutiere, dând dovadă de sine-încredere exagerată, a încălcat prevederile pct.41 subpct.1) lit.a) și 45 subpct.1) lit.a), b), d) și subpct.2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, potrivit căroră întoarcerea vehiculului este interzisă la trecerile pentru pietoni; precum și că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de factori precum: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră; iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, și nefiind atent la trafic, ratând intersecția cu drumul spre s.Dobruja, în timpul efectuării manevrei de virare la stânga, în limitele marcajului rutier „trecerea pentru pietoni”, cu partea laterală din spate pe dreapta a automobilului, a tamponat motoreta de model „Viper ZS50F”, fără numere de înmatriculare, condusă de Licenco Alexandru. În rezultat,

potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.423D din 13.10.2016, lui Licenco Alexandru i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fractură difuză a ulnei drepte fără deplasare, fractură cominutivă cap os metacarpian 5 mâna dreaptă cu deplasarea fragmentelor, plagă contuză în regiunea șoldului drept, excoriații multiple și plăgi superficiale a brațului, antebrățului și mâinii drepte și a regiunii faciale, care se califică drept vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea încasării cheltuielilor de judecată, rejudecarea cauzei în această parte, conform procedurii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasate din contul inculpatului cheltuielile judiciare în mărime de 57 lei, invocând că, deși instanța s-a expus în partea descriptivă a sentinței în privința cheltuielilor judiciare, contrar prevederilor art.397 pct.3) Cod de procedură penală, a omis să prevadă această chestiune în dispozitiv; - eronat a ignorat prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală și neîntemeiat nu a dispus încasarea din contul inculpatului cheltuielile judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2017, apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat.

În motivarea soluției date instanța de apel a reținut că, sentința a fost contestată doar în partea încasării cheltuielilor judiciare.

În acest sens, instanța a indicat că, reieșind din prevederile art.143 alin.(1) pct.6) și alin.(2) Cod de procedură penală, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Respectiv, instanța de apel a precizat că, în speță, expertiza medico-legală nr.423D din 13.10.2016, a fost efectuată la solicitarea organului de urmărire penală pentru stabilirea gradului vătămarilor corporale provocate părții vătămate prin infracțiune, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în seama părții acuzării.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună încasarea de la Gh.Zamari a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale, în mărime de 57 lei, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța nu a ținut cont de prevederile art.227-229 Cod de procedură penală și incorect a soluționat chestiunea legată de cheltuielile judiciare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile

instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel eronat a respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încălcând astfel prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală, sunt neîntemeiate.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, recurentul nu a ținut cont că cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legală nr.423D din 13.10.2016, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama condamnatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar

da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui Zamari Ghenadie, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 martie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu